

Contra la tortura

Els quinze independentistes que van denunciar l'estat espanyol per tortures davant del Tribunal d'Estasburg van valorar com a "força positiu" el fet d'haver arribat fins a les instàncies europees per denunciar el seu cas. Però ara no s'esperaran a obtenir la sentència per continuar treballant per eradicar la tortura. La setmana passada, en la roda de premsa en què parlaren del judici europeu, també van assegurar que ja havien iniciat una campanya per aconseguir que el Parlament de Catalunya condemni la tortura. De moment ja han iniciat converses amb Esquerra Republicana de Catalunya (ERC) i amb Iniciativa per Catalunya Verds (ICV). L'objectiu dels denunciants és que s'aboleixi la llei antiterrorista, que al seu parer és una eina legal que facilita en gran manera que encara es practiqui la tortura a Espanya i als Països Catalans.

Pel que fa a CiU, encara no han obert converses, tot i que hi ha certs recels, ja que la federació va donar suport a la darrera reforma de la llei antiterrorista, en què es van ampliar els dies d'incomunicació dels detinguts, de cinc a deu, i precisament és en aquest marge de temps quan es produeix el major nombre de denúncies de tortures.

Entre altres mesures els denunciants proposen que s'enregistren en vídeo els interrogatoris, que els detinguts puguin triar advocat i metge i que s'elimini la possibilitat de prorrogar les detencions sense proves.

UGT aplega policies

El sindicat UGT ha creat la Coordinadora de Professionals de Seguretat Ciutadana (CPSC), amb els sindicats Sindicat Autònom de Policia (Mossos d'Esquadra), Unió Federal de Policia (policia espanyola), Associació Unificada de Guàrdies Civils i l'Associació de Caps i Comandaments de Policia Local de Catalunya.

Comunals a Andorra: tret de sortida

Les eleccions comunals de desembre a Andorra congreguen un gran nombre de pesos pesants de la política del país. La composició de les candidatures confirma la tendència a la progressiva desaparició de les petites formacions locals clientelistes en favor dels grans partits nacionals.

El cartell de les eleccions per cobrir els comuns o corporacions de govern parroquial d'Andorra, convocades per al diumenge 14 de desembre, ha resultat tot un luxe: mai no s'havia vist tants pesos pesants de la política andorrana aspirant al càrrec de cònsol (alcalde).

Disset són les llistes presentades per al total de les set parròquies existents al país, de manera que cada parròquia té almenys dues opcions, i la que més, tres, sense que es doni cap cas de parròquia amb llista única. En aquestes terceres eleccions locals del nou període constitucional andorrà (les anteriors van ser el 1995 i el 1999) es fa notar també un augment de la incidència dels dos primers grans partits nacionals, el Partit Liberal d'Andorra (PLA), avui amb majoria absoluta al Parlament i amo del Govern, i el Partit Socialdemòcrata (PS), i es confirma l'afebliment de la tradicional fragmentació en grups parroquials formats per notables locals amb una gran dosi de clientelisme. Així, el PLA és present a les set parròquies, llevat de Sant Julià, on el supleixen els seus socis locals de la Unió Laureadiana (UL), mentre que el PS concorre a cinc. Cal dir, però, que, pel que fa al PLA, una de les candidatures, la d'Encamp, ha estat formada en coalició amb el Centre Democràtic d'Andorra (CDA), el tercer partit parlamentari, de vocació nacional; i, pel que fa al PS, tres de les seves cinc llistes són configurades amb candidats del partit més d'altres d'independents. Pel que fa al CDA, només ha pogut formar candidatura en una de les parròquies, la d'Andorra la Vella.

Els grans noms. El que és indubtable és que en aquesta convocatòria electoral

els grups polítics han posat tota la carn a la graella. Les grans *batalles* es lliuraran a les parròquies més poblades, Andorra la Vella i Escaldes-Engordany. A la capital, feu tradicional del PS, el PLA es disposa a l'assalt del poder presentant per a cònsol una figura de prestigi, Pere Cervós, que fins ara ha estat ministre d'Educació, Joventut i Esports, i que ofereix una imatge de modernitat i eficiència, afegida a les seves bones relacions amb els sectors de la joventut. Per la seva banda, la *batalla* d'Escaldes-Engordany serà la més cruenta, ja que per succeir la cònsol liberal Lídia Magallon s'enfronten, pel costat del PLA, Antoni Martí, que fins fa pocs mesos era cap del grup parlamentari liberal al Consell General, i, pel PS, una figura emblemàtica apartada de la política en els últims anys per raons de salut, Josep Maria Beal, que va ser el síndic (president del Parlament), que va reivindicar la Constitució davant els coprínceps i que va ser ja, als anys 80, cònsol de la parròquia. Altres figures de gran pes són el cap de llista del PLA a Canillo, Enric Casadevall, exparlamentari i exministre i actual president de la Seguretat Social; Miquel Alís, que es presenta a Encamp pel PS; i Josep Garrallà, candidat a la Massana per una llista local, ambdós consellers generals que han deixat el seu càrrec per acudir a les urnes.

El cartell està servit. La campanya es preveu, com és costum a Andorra, versallesca en les formes i amb un dur torpedinatge en els espais soterrats. El 14 de desembre, els 14.908 electors (el 22% de la població del país) decidiran la composició dels nous comuns.

Àlvar Valls